

DORU CIUCESCU

**Sub
Crucea Sudului,
prin
ARGENTINA,
BRAZILIA,
URUGUAY**

continente; 2. scriitorul să fi efectuat în mod real călătoriile descrise în cărțile respective, celelalte cărți de călătorie nefiind luate în considerare; 3. scriitorul care a îndeplinit primele două condiții să aibă cel mai mare număr de cărți de călătorie, comparativ cu alți scriitori, care au îndeplinit aceleași condiții.

Cuprins

De ce, pentru mine, America de Sud a continuat să fie un obiectiv de călătorie? / 15

În aeroportul din București,
povestea lui Juan Domingo Perón,
născut pe 6 octombrie 1895, la Lobos,
decedat pe 1 iulie 1974, la Olivos,
căsătorit de trei ori, văduv cu primele două soții,
cu Aurelia Gabriela Tizón de Perón,
în perioada 5 ianuarie 1929 - 10 septembrie 1938,
cu Maria Eva Duarte de Perón,
în perioada 22 octombrie 1945 - 26 iulie 1952,
cu María Estela Martínez Cartas de Perón,
în perioada 15 noiembrie 1951 - 1 iulie 1974,
președinte al Argentinei de două ori,
în perioadele 4 iunie 1946 - 21 septembrie 1955
și 12 octombrie 1973 - 1 iulie 1974,
vizita în Argentina, din 5 - 8 martie 1974,
a cuplului dictatorial
Nicolae și Elena Ceaușescu,
Argentina, țară invitată de onoare
la Salonul de Carte din Paris,
din perioada 21 - 24 martie 2014,
relatare în revista "Plumb",
Brazilia, țară invitată de onoare
la Salonul de Carte din Paris,
din perioada 21 - 24 martie 2015,
relatare în revista "Plumb" / 25

În cursa aeriană București – Amsterdam, povestea "orbului vizionar" Jorge Luis Borges, născut pe 24 august 1899, la Buenos Aires, decedat pe 14 iunie 1986, la Geneva, cu adolescența petrecută în Europa, vorbitor de spaniolă, engleză, franceză, germană, laureat al Premiului Miguel Cervantes în 1979, co-fondator al realismului magic, bibliotecar la Biblioteca Municipală din Buenos Aires, în perioada 1937 – 1946, când a început să-și scrie opera în timpul serviciului, după care Juan Domingo Perón l-a "promovat" inspector... al piețelor de păsări de curte (n.a. "inspector de mercados de aves de corral"), ca efect al devizei "sandale da, cărți nu" (n.a. "alpargatas sí, libros no"), contra intelectualilor anti-peroniști, director al Bibliotecii Naționale a Argentinei, în perioada 1955 – 1973, când s-a pensionat datorită orbirii progresive, cartea "Grădina potecilor care se bifurcă", (n.a. "El jardín de senderos que se bifurcan"), apărută în 1941, cu opt povestiri, continuată cu "Artificii" (n.a. "Artifices"), apărută în 1944, cu încă șase povestiri, continuată cu "Ficțiuni" (n.a. "Ficciones"), apărută în 1956, cu încă trei povestiri / 51

Tranzit în aeroportul din Amsterdam, povestea evreului Julius Popper, născut pe 15 decembrie 1857, la București, decedat pe 5 iunie 1893, la Buenos Aires, absolvent al Școlii de Mine, din Paris, colonizator al Țării Focului / 57

Tranzit în aeroportul din Amsterdam, continuarea poveștii lui Jorge Luis Borges, femeile care l-au ajutat în scrierea operei:
 1. Elsa Astete Millán, soție, în perioada 4 august 1967 – octombrie 1970;
 2. María Kodama Schweizer, soție, în perioada 26 aprilie – 14 iunie 1986, văduvă, moștenitoarea drepturilor de autor, coautoare le cărțile apărute în 1978 și 1984, "Scurtă antologie anglo-saxonă" (n.a. "Breve antología anglosajona") și "Atlas" (n.a. "Atlas"), precum și la traducerea apărută în 1984, din limba islandeză veche, în spaniolă, a cărții "Halucinația lui Gylfi" (n.a. "La alucinación de Gylfi"), scrisă de islandezul Snorri Sturluson / 63

Tranzit în aeroportul din Amsterdam, continuarea poveștii lui Jorge Luis Borges, femeile care l-au ajutat în scrierea operei:
 3. Concepción Guerrero, prietenă și iubită, (n.a. "amiga y novia") căreia i-a dedicat poezia "Sâmbătă" (n.a. "Sábados"), din volumul; "Fervoare de Buenos Aires" (n.a. "Fervor de Buenos Aires"), apărut în 1923, în care declară: "În dragostea noastră este o durere, care se aseamănă cu sufletul... / Tu care ieri erai toată frumusețea, tu ești toată dragostea, acum." (n.a. "En nuestro amor hay una pena, que se parece al alma... / Tú que ayer sólo eras toda la hermosura, tú eres también todo el amor, ahora.") / 67

Tranzit în aeroportul din Amsterdam,
 continuarea poveștii lui Jorge Luis Borges,
 femeile care l-au ajutat în scrierea operei:
 4. María Esther Vázquez, colaboratoare,
 căreia i-a dedicat volumul "Poezii"
 (n.a. "Poemas"), apărut în 1958,
 cu trei poezii, dintre care
 "Poezia darurilor" (n.a. "Poema de los donos"),
 în care își comentează orbirea dată de Dumnezeu:
 "Nimeni nu tachinează sau reproșează /
 această declarație de măiestrie, /
 a lui Dumnezeu, care cu o ironie magnifică /
 mi-a dat atât cărțile, cât și noaptea."
 (n.a. "Nadie rebaje a lágrima o reproche /
 esta declaración de la maestría, /
 de Dios, que con magnífica ironía /
 me dio a la vez los libros y la noche.");
 5. Alba Estela Canto, iubită și apoi prietenă,
 care în cartea "Borges în contralumină"
 (n.a. "Borges a contraluz"), apărută în 1989
 a scris despre Jorge Luis Borges astfel:
 "Sexual mi-a fost indiferent,
 nici măcar nu mi-a plăcut."
 (n.a. Sexualmente me era indiferente,
 ni siquiera me desagradaba."),
 căreia i-a dedicat volumul de povestiri
 "El Aleph" (n.a. "El Aleph"),
 apărut în 1949 / 69

Tranzit în aeroportul din Amsterdam,
 scurtă prezentare a Crucii Sudului,
 constelație cu cinci stele strălucitoare,
 din care patru principale, α , β , γ , δ Crucis,
 și 49 vizibile cu ochiul liber / 73

În cursa aeriană Amsterdam - Buenos Aires,
 o scurtă prezentare a Republicii Argentina,
 denumită oficial și
 Provinciile Unite de la Rio de la Plata,
 suprafața de 2.780.400 de kilometri pătrați,
 peste 45.000.000 de locuitori,
 Juan Díaz de Solís, primul conchistador, care
 a debarcat pe teritoriul actual al Argentinei,
 ucis la scurt timp de amerindieni,
 pe 22 ianuarie 1516,
 colonie spaniolă cu diferite denumiri,
 ultima fiind Vicereatul de Rio de la Plata,
 declararea Independenței, pe 9 iulie 1816,
 lovitura de stat, de pe 24 martie 1976,
 formarea unei Junte Militare, conduse de
 Jorge Rafael Videla Redondo,
 devenit președinte pe 29 martie 1976,
 arestarea președintelui în exercițiu,
 María Estela Martínez Cartas de Perón,
 începerea Războiului Murdar,
 peste 30.000 de persoane dispărute,
 revenirea la democrație pe 10 decembrie 1983,
 prin alegerea ca președinte a lui
 Raúl Ricardo Alfonsín Foulkes,
 24 Martie a devenit
 Ziua Memoriei pentru Adevăr și Justiție / 75

În cursa aeriană Amsterdam - Buenos Aires,
 o scurtă prezentare a Războiului Falklandurilor,
 din perioada 2 aprilie – 14 iunie 1983,
 invazia armatei argentinieni,
 încercarea Juntei Militare de a deveni populară,
 victoria armatei britanice, 255 și 649 decedați
 britanici, respectiv, argentinieni / 79

Buenos Aires,
capitala Republicii Argentina,
oraș-port fondat prima oară pe 2 februarie 1536,
de conchistadorul Pedro de Mendoza y Luján,
cu suprafața de 4.758 de kilometri pătrați,
peste 15.000.000 de locuitori,
principalele atracții turistice:
1. Piața de Mai (n.a. Plaza del Mayo); 1.a. Casa
Rosada; 1.b. Piramida de Mai; 1.c. Cabildo;
1.d. Catedrala Metropolitană; 1.e. Primăria;
2. Teatrul "Colón"; 3. Biblioteca Națională
"Mariano Moreno"; 4. Obeliscul; 5. Cimitirul "La
Recoleta"; 6. Clădirea "Corina Kavanagh";
7. Stadionul Monumental "Antonio Vespucio
Liberti"; 8. Cartierul La Boca; 9. Podul Femeii;
10. Spectacolul de tango "La Ventana" / 81

În cursa maritimă Buenos Aires – Montevideo,
o scurtă prezentare a
Republicii Orientale a Uruguayului,
suprafața de 176.215 de kilometri pătrați,
peste 3.500.000 de locuitori,
obținerea Independenței, față de Brazilia,
pe 27 august 1828,
prin Tratatul de la Montevideo,
supervizat de Marea Britanie,
dintre Brazilia și Argentina,
José Fructuoso Rivera y Toscana,
primul președinte al Uruguayului,
în perioada 6 noiembrie 1830 – 24 octombrie 1834,
Campania "Salsipuedes" (n.a. Ieși dacă poți)
începută pe 11 aprilie 1831,
de exterminare a amerindienilor charrúa,
doar 600 de descendenți, în prezent / 91

În cursa maritimă Buenos Aires – Montevideo,
continuarea prezentării
Republicii Orientale a Uruguayului,
Mișcarea de Eliberare Națională Tupamaros,
fondată în 1967, de Raúl Sendic Antonaccio,
zeci de persoane asasinate,
zeci de persoane deținute în Casa Poporului,
din Montevideo, strada Juan Paulier, nr. 1100,
inclusiv ambasadorul britanic
Geoffrey Holt Seymour Jackson,
în perioada 8 ianuarie – 9 septembrie 1971,
răscumpărat cu 42.000 de lire sterline,
dictatura civico – militară,
din perioada 27 iunie 1973 – 1 martie 1985
peste 300 de persoane ucise, în special, comuniști,
sute de mii de persoane deținute,
inclusiv arestarea pe 8 mai 1974
a secretarului general dintre anii 1955 și 1987,
al Partidului Comunist Uruguayan,
Tibaldo Rodney Arismendi Carrasco,
eliberat pe 4 ianuarie 1975, refugiat la Moscova,
primit de Nicolae Ceaușescu,
la București, pe 4 septembrie 1976 / 93

În cursa maritimă Buenos Aires – Montevideo,
continuarea prezentării
Republicii Orientale a Uruguayului,
revenirea în politică a persoanelor persecutate
de dictatura civico – militară, ca de exemplu,
Tibaldo Rodney Arismendi Carrasco,
ales senator, pe 26 noiembrie 1989,
decedat pe 27 decembrie 1989
José Alberto Mujica Cordano, președinte
în perioada 1 martie 2010 - 1 martie 2015 / 95

Montevideo, capitala Republicii Orientale a Uruguayului, oraș-port fondat 1724, de conchistadorul Bruno Mauricio de Zabala y Gortázar cu suprafața de 1.640 de kilometri pătrați, peste 1.700.000 de locuitori, principalele atracții turistice:

1. Piața Independenței
 - 1.a. Palatul "Salvo", construit de frații Ángel, José și Lorenzo Salvo, pe locul fostei cafenele "La Giralda", unde s-a cântat prima oară "La cumparsita", șlagăr compus în 1916 de uruguayanul Gerardo Hernán Matos Rodríguez;
 - 1.b. Turnul Executiv;
2. Teatrul "Juan Díaz de Solís";
3. bulevardul de coastă "Rambla"; 4. Cabildo;
5. Catedrala Metropolitană; 6. Parcul "José Pablo Torcuato Batlle y Ordóñez";
- 6.a. monumentul "Căruța";
- 6.b. stadionul "Centenario" / 97

În cursa aeriană Buenos Aires - Foz de Iguazu, o scurtă prezentare a cascadelor Iguazú sau Iguazu, descoperite în 1542, de conchistadorul Álvar Núñez Cabeza de Vaca, la frontiera dintre Argentina și Brazilia, 270 de căderi de apă, lungimea de 2.700 de metri, înălțimea maximă de 82 de metri, lângă localitățile Puerto Iguazú și Foz de Iguazu, cu denumirea de la cuvintele amerindiene "y" și "ûasú", adică apă, respectiv, uriaș, cu denumirea în limba română Iguazú, preluată din limba spaniolă / 103

În cursa aeriană Foz de Iguazu – Rio de Janeiro, o scurtă prezentare a Republicii Federative a Braziliei, suprafața de 8.515.767 de kilometri pătrați, peste 190.00.000 de locuitori, 27 de unități federative, un district federal, pe 22 aprilie 1500, portughezul Pedro Álvares Cabral, primul european, care a debarcat pe teritoriul actual al Braziliei, singura țară americană, unde limba oficială este portugheza, denumită Pindorama, adică Țara Palmierilor, la începutul colonizării portugheze, pe 7 septembrie 1822, declararea Independenței Braziliei, din Regatul Unit al Portugaliei, Braziliei și Algarvelor, Imperiul Brazilia, în perioada 12 decembrie 1822 – 5 noiembrie 1889, Statele Unite ale Braziliei, în perioada 15 noiembrie 1889 - 23 ianuarie 1930, Republica Federativă a Braziliei, începând cu 24 ianuarie 1967 / 107

În cursa aeriană Foz de Iguazu – Rio de Janeiro, continuarea prezentării Republicii Federative a Braziliei prima juntă militară, din perioada 24 octombrie – 3 noiembrie 1930, dictatura militară, în perioada 1 aprilie 1964 – 15 martie 1985, peste 490 de persoane ucise, în special, comuniști, sute de mii de persoane deținute, a doua juntă militară, din perioada 31 august – 30 octombrie 1969 / 109

capitala Imperiului Brazilia,
a Statelor Unite ale Braziliei,
a Republica Federativă a Braziliei,
în perioada 24 ianuarie 1930 – 21 aprilie 1960,
capitala mutându-se la Brasilia, la peste
900 de kilometri de țărmul Oceanului Atlantic,
oraș-port fondat pe 1 martie 1565,
cu suprafața de 4.539 de kilometri pătrați,
peste 11.500.000 de locuitori,
principalele atracții turistice:
1. Statuia "Hristos Mântuitorul";
2. Dealul Căpățâna de Zahăr;
3. Plaja Copacabana; 4. Muzeul "De Mâine";
5. Teatrul Municipal; 6. Insula Fiscal;
7. Stadionul "Mário Leite Rodrigues Filho" sau
"Maracanã"; 8. Treptele "Jorge Selarón";
9. Sambadromul sau Pista "Darcy Ribeiro" / 111

Anexa 1

*

Lista neexhaustivă,
a navigărilor maritime,
în călătoria externe
(peste 30 de navigări maritime,
peste 12.000 de kilometri) / 121

Anexa 2

*

Lista neexhaustivă,
a zborurilor cu avionul,
în călătoria externe
(peste 170 de zboruri,
peste 500.000 de kilometri) / 125

Anexa 3

*

Listă neexhaustivă,
cu personaje de ficțiune
(peste 270 de personaje de ficțiune) / 138

Anexa 4

*

Lista neexhaustivă,
a mottourilor proprii,
din cărțile mele de călătorie
(peste 30 de mottouri proprii) / 159

Nota bene

*

Cărți de Doru Ciucescu,
membru al Uniunii Scriitorilor
din România / 169

4. "A apărut jurnalul de călătorie în jurul lumii al scriitorului băcăuan Doru Ciucescu", 29 ianuarie 2020;
5. "Scriitorul Doru Ciucescu bate estul Atlanticului și vestul Africii", 11 martie 2020.

De ce, pentru mine, America de Sud a continuat să fie un obiectiv de călătorie?

Excluzând Europa, America de Sud a fost al patrulea continent vizitat de mine, după Asia, Africa și America de Nord.

Prima mea călătorie în acest continent a fost în Peru, efectuată în perioada 11 – 21 februarie 2017, despre care am scris cartea "Condori, lame și... cornutele bisericii și politicii din Peru" (Rovimed, Bacău, 2018).

A doua a venit în același an, în perioada 2 – 12 mai, fiind o călătorie multi-țări, prin Argentina, Uruguay, Brazilia.

Programul zborurilor a fost următorul:

1.a. plecare din București, pe 2 mai 2017, la ora 18:05; sosire la Amsterdam, pe 2 mai 2017, la ora 20:05; tranzit; compania de transport: K.L.M; durată: trei ore; distanța: 1.788 de kilometri;

1.b. plecare din Amsterdam, pe 2 mai 2017, la ora 21:05; sosire la Buenos Aires, pe 3 mai 2017, la ora 05:55; compania de transport: K.L.M; durată: 15 ore; distanța: 11.437 de kilometri;

2. plecare din Buenos Aires, pe 6 mai 2017, la ora 13:40; sosire la Foz de Iguazu, pe 6 mai 2017, la ora 15:30; compania de transport: Latam; durată: o oră și 50 de minute; distanța: 1.100 de kilometri;

3. plecare din Foz de Iguazu, pe 8 mai 2017, la ora 12:35; sosire la Rio de Janeiro, pe 8 mai 2017, la ora 14:30; compania de transport: Latam; durată: o oră și 55 de minute; distanța: 1.180 de kilometri;

4.a. plecare din Rio de Janeiro, pe 11 mai 2017, la ora 21:55; sosire la Amsterdam, pe 12 mai 2017, la ora 14:20; compania de transport: K.L.M; durata: 11 ore și 35 de minute; distanța: 9.570 de kilometri;

4.b. plecare din Amsterdam, pe 12 mai 2017, la ora 20:55; sosire la București, pe 13 mai 2017, la ora 00:35; compania de transport: K.L.M; durata: două ore; distanța: 1.788 de kilometri;

Acest periplu a însumat 26.863 de kilometri parcurși.

Prima călătorie am realizat-o prin intermediul Agenției TUI, cu sediul în bulevardul Italia, din Paris, și a doua prin Agenția Etura, cu sedii în București, Cluj și Piatra Neamț.

Cu agenția franceză am călătorit în trei țări (n.a. 1. Canada; 2. Kenya; 3. Peru), iar cu agenția română în... 36 (n.a. 1. Coasta de Fildeș; 2. Gabon, 3. Ghana; 4. Madagascar; 5. Maldive; 6. Mali; 7. Mauritius; 8. São Tome și Principe; 9. Senegal; 10. Seychelles; 11. Argentina; 12. Brazilia; 13. Chile; 14. Columbia; 15. Ecuador; 16. Panama; 17. Uruguay; 18. Cuba; 19. Mexic; 20. Cambodgia; 21. China, inclusiv Hong Kong și Macao; 22. India; 23. Iordania; 24. Iran; 25. Qatar; 26. Taiwan; 27. Sri Lanka; 28. Vietnam; 29. Australia; 30. Noua Zeelandă; 31. Filipine; 32. Papua Noua Guinee; 33. Insulele Solomon; 34. Vanuatu; 35. Fiji; 36. Tonga).

Până a călători în străinătate, eu am străbătut o mare parte din România, de la mănăstirile pictate din nordul Moldovei, la Clisura Dunării, de la bisericile de lemn din Maramureș, la Monumentul triumfal roman, de la Adamclisi, de la Delta Dunării, la Băile Felix, am făcut la pas o mare parte din munți, printre care menționez următorii: 1.

Bucegi; 2. Ceahlău; 3. Cernei; 4. Cindrel; 5. Clăbucet; 6. Făgăraș; 7. Găina; 8. Iezer – Păpușa; 9. Nemira; 10. Parâng; 11. Piatra Craiului, 12. Poiana Ruscă; 13. Postăvaru; 14. Rarău; 15. Retezat; 16. Rodnei; 17. Semenic; 18. Siriu; 19. Țarcu; 20. Vlădeasa.

De asemenea, nu m-a lăsat indiferent posibilitate de a mări numărul țărilor pe care le-am vizitat cu încă trei. Această pasiune a condus ca pe 30 aprilie 2020, când am împlinit 74 de ani, numărul țărilor prin care am călătorit să depășească 75, din care 46 în afara Europei: 1. Algeria; 2. Coasta de Fildeș, 3. Egipt; 4. Gabon; 5. Ghana; 6. Kenya; 7. Madagascar; 8. Maldive; 9. Mali; 10. Maroc; 11. Mauritius; 12. Seychelles, 13. São Tome și Principe; 14. Senegal; 15. Tunisia; 16. Argentina; 17. Brazilia; 18. Chile; 19. Columbia; 20. Ecuador; 21. Panama; 22. Peru; 23. Uruguay; 24. Cuba; 25. Canada; 26. Mexic; 27. Statele Unite ale Americii; 28. Cambodgia; 29. China, inclusiv Hong Kong și Macao; 30. Emiratele Arabe Unite; 31. India; 32. Iordania; 33. Iran; 34. Israel; 35. Qatar; 36. Taiwan; 37. Sri Lanka; 38. Vietnam; 39. Australia; 40. Noua Zeelandă; 41. Filipine; 42. Papua Noua Guinee; 43. Insulele Solomon; 44. Vanuatu; 45. Fiji; 46. Tonga.

Un al doilea motiv a fost pasiunea mea, de fapt, dependența mea față de scris, căpătată în perioada cât am activat ca profesor la fostul Institut de Învățământ Superior, din Bacău, devenit Universitatea "Vasile Alecsandri". Atunci am avut obligația față de studenții mei, de a redacta note de curs, îndrumare de laborator, îndrumare de proiectare, aplicații de seminar, caiete de practică

pedagogică, precum și monografii. Ulterior am avut o colaborare cu "Ziarul de Bacău", mentorul meu în publicistică fiind reputatul ziarist Mihai Buznea. Prima mea carte de călătorie, "Mâncătoarele de ruj de buze din Casablanca" am scris-o ca urmare a detașării mele timp de trei și cinci ani, la institute de învățământ superior din Algeria, respectiv, din Maroc, mentorul meu în beletristică pentru o bună bucată de timp fiind poetul, prozatorul și criticul literar Calistrat Costin, în ordine cronologică, al doilea președinte al Filialei din Bacău, a Uniunii Scriitorilor din România.

Prezenta carte de călătorie a confirmat încă o dată poziția mea de **primul scriitor-călător în șapte continente, din literatura română** și a dus numărul scrierilor mele din această categorie la 18, grupate în colecția "Călătorii în șapte continente". Repartizarea acestor cărți pe continente și oceane este următoarea: a. Africa: 1. "Mâncătoarele de ruj de buze din Casablanca" (2005); 2. "Călătorie în... pandemie, prin Africa * Libreville, Accra, Abidjan, Dakar, Bamako" (2020); b. America de Nord: 3. "America panglicilor cenușii, un vis... românesc" (2017); 4. "La umbra unui sombrero, prin Mexic" (2020); c. America de Sud: 5. "Condori, lame și... cornutele bisericii și politicii din Peru" (2018); 6. "Popasuri andine * Chile, Ecuador, Columbia" (2020); 7. "Sub Crucea Sudului, prin Argentina, Brazilia, Uruguay" (2020); d. Antarctica: 8. "Calotă de gheață, pinguini și... temperaturi estivale în Antarctica" (2019); e. Asia: 9. "Cambodgia supraviețuitorilor din comunismul maximalist al khmerilor roșii" (2016); 10. "Străluciri diamantine în Israel" (2008); 11. "Iran,

de la autocrația monarhilor la teocrația ayatolahilor" (2018); 12. "Vietnam, mumia comunistă reîncarnată în dragon capitalist" (2015); f. Australia: 13. "Trasee de bumerang prin Australia" (2018); g. Europa: 14. "Grecia năbădăiosului înamorat, Zeus" (2009); 15. "Peste Prut și mai departe... " (2007); h. Oceanul Atlantic: 16. "Bătrânul și Cuba" (2014); i. Oceanul Indian: 17. "Prin exotismul Oceanului Indian * Madagascar, Maldive, Mauritius, Réunion, Seychelles, Sri Lanka" (2019); j. Oceanul Pacific: 18. "Survolul Pământului, cu escale în exotismul Oceanului Pacific * Filipine, Papua Noua Guinee, Insulele Solomon, Vanuatu, Fiji, Tonga, Noua Zeelanda, Polinezia Franceză"(2020).

Al treilea motiv l-au constituit caracteristicile excepționale ale Americii de Sud, care în ciuda suprafeței de 17.840.000 de kilometri pătrați, a patra din lume, cuprinde, de exemplu, Cascadele Iguazú, înaintea Cascadei Niagara, din America de Nord, dar după Cascada Victoria, din Africa, care se află pe primul loc în lume.

Biodiversitatea endemică din acest continent a constituit un alt motiv important al călătoriei, fiind alcătuită, printre altele de anaconda, lama, piranha ori tapirul

În America de Sud pot fi vizitate numeroase locuri interesante, mărturii ale istoriei descoperirii Lumii Noi.

America de Sud mai prezintă o particularitate cu totul și cu totul remarcabilă, aceea că dintr-o populație de peste 425.000.000 de locuitori, doar aproape 1.000.000, cei din Guyana și Surinam, vorbesc o altă limbă oficială, diferită decât celelalte,

cu origine latină, și anume, spaniola, portugheza și franceza.

O atractivitate deosebită a Americii de Sud o reprezintă casele în care au trăit o serie lungă de scriitori, care au contribuit la o dezvoltare extraordinară a activității literare, din America de Sud, în special în anii '60 și '70, din secolul al XX-lea, denumită boomul latino-american.

Astfel, eu menționez pe argentinianul, care nu a fost laureat al Premiului Nobel pentru Literatură, dar și-a pus amprenta în literatura universală, și anume Jorge Francisco Isidoro Luis Borges Acevedo, cu pseudonimul literar Jorge Luis Borges, unul dintre fondatorii realismului magic.

Am reușit să vizitez a parte din casele din Buenos Aires, în care a locuit Jorge Luis Borges.

Despre Argentina și Brazilia am citit încă din anii '50 ai secolului al XX-lea în cărțile omonime, scrise de T. S. Beck.

Astfel, din cartea "Argentina", apărută în 1956, la București, sub egida Editurii Științifice, eu citez următoarele: 1. "Argentina este al doilea stat ca întindere de pe continentul sud-american"; 2. "Pampa este în partea centrală a Argentinei (...) Este compusă dintr-un șes înclinat spre Oceanul Atlantic, având în regiunile de coastă o înălțime de 15 – 20 de metri, iar în partea apuseană – chiar 200 de metri peste nivelul oceanului. Teritoriul este aproape în întregime neted, foarte rar străbătut de un râu (...) În Pampa trăiește marea majoritate din populația țării, peste 70 de procente, se produce 85 de procente din grâul și porumbul recoltat de agricultorii argentinieni, se concentrează 60 de procente din șeptel și 85 de procente din producția industrială"; 3.

"Patagonia este numele părții sudice a Argentinei (...) Acest podiș semiarid, tăiat de râulețe mici, care formează prăpăstii adânci, ce mărginesc secțiunile de platou numite «mesetas» (n.a. mese), este deosebit de potrivit pentru creșterea oilor, mai rezistente la clima aspră, decât vitele cornute mari"; 4. "Deși Argentina este un stat agrar, cea mai mare parte din populație trăiește la orașe"; 5. "Este semnificativ faptul că Argentina este prima țară din America de Sud, în care o țară de democrație populară a făcut mari construcții industriale cu utilajul și tehnicienii săi. În acest sens, una dintre cele mai relevante fapte este construirea uneia din cele mai mari rafinării de alcool din lume, cu ajutorul utilajului și tehnicienilor cehoslovaci".

De asemenea, din cartea "Brazilia", apărută în 1956, la București, sub egida Editurii Științifice, eu citez următoarele: 1. "Brazilia este cel mai mare stat din America de Sud (...) fiind de 36 de ori mai mare decât țara noastră (...) Brazilia se mărginește cu toate statele sud-americane, cu excepția Ecuadorului și Republicii Chile"; 2. "Imensa întindere a acestei țări, atât de bogate în resurse naturale, contrastează frapant cu înapoierea sa economică și culturală"; 3. "Podișul central brazilian este cea mai înapoiată, cea mai sălbatică și cea mai neexplorată regiune a acestei țări (...) În Matto Grosso, majoritatea populației este formată din câteva triburi de băștinași, dintre care unii trăiesc în completă izolare cu restul lumii"; 4. "Amazonul este fluviul cel mai bogat în apă, din lumea întreagă (...) Bazinul Amazonului se întinde pe o suprafață de aproximativ 6.120.000 de kilometri pătrați, față de 817.000 de kilometri pătrați, cât

4. "A apărut jurnalul de călătorie în jurul lumii al scriitorului băcăuan Doru Ciucescu", 29 ianuarie 2020;
5. "Scriitorul Doru Ciucescu bate estul Atlanticului și vestul Africii", 11 martie 2020.

De ce, pentru mine, America de Sud a continuat să fie un obiectiv de călătorie?

Excluzând Europa, America de Sud a fost al patrulea continent vizitat de mine, după Asia, Africa și America de Nord.

Prima mea călătorie în acest continent a fost în Peru, efectuată în perioada 11 – 21 februarie 2017, despre care am scris cartea "Condori, lame și... cornutele bisericii și politicii din Peru" (Rovimed, Bacău, 2018).

A doua a venit în același an, în perioada 2 – 12 mai, fiind o călătorie multi-țări, prin Argentina, Uruguay, Brazilia.

Programul zborurilor a fost următorul:

1.a. plecare din București, pe 2 mai 2017, la ora 18:05; sosire la Amsterdam, pe 2 mai 2017, la ora 20:05; tranzit; compania de transport: K.L.M; durata: trei ore; distanța: 1.788 de kilometri;

1.b. plecare din Amsterdam, pe 2 mai 2017, la ora 21:05; sosire la Buenos Aires, pe 3 mai 2017, la ora 05:55; compania de transport: K.L.M; durata: 15 ore; distanța: 11.437 de kilometri;

2. plecare din Buenos Aires, pe 6 mai 2017, la ora 13:40; sosire la Foz de Iguazu, pe 6 mai 2017, la ora 15:30; compania de transport: Latam; durata: o oră și 50 de minute; distanța: 1.100 de kilometri;

3. plecare din Foz de Iguazu, pe 8 mai 2017, la ora 12:35; sosire la Rio de Janeiro, pe 8 mai 2017, la ora 14:30; compania de transport: Latam; durata: o oră și 55 de minute; distanța: 1.180 de kilometri;

4.a. plecare din Rio de Janeiro, pe 11 mai 2017, la ora 21:55; sosire la Amsterdam, pe 12 mai 2017, la ora 14:20; compania de transport: K.L.M; durata: 11 ore și 35 de minute; distanța: 9.570 de kilometri;

4.b. plecare din Amsterdam, pe 12 mai 2017, la ora 20:55; sosire la București, pe 13 mai 2017, la ora 00:35; compania de transport: K.L.M; durata: două ore; distanța: 1.788 de kilometri;

Acest periplu a însumat 26.863 de kilometri parcurși.

Prima călătorie am realizat-o prin intermediul Agenției TUI, cu sediul în bulevardul Italia, din Paris, și a doua prin Agenția Etura, cu sedii în București, Cluj și Piatra Neamț.

Cu agenția franceză am călătorit în trei țări (n.a. 1. Canada; 2. Kenya; 3. Peru), iar cu agenția română în... 36 (n.a. 1. Coasta de Fildeș; 2. Gabon, 3. Ghana; 4. Madagascar; 5. Maldive; 6. Mali; 7. Mauritius; 8. São Tome și Principe; 9. Senegal; 10. Seychelles; 11. Argentina; 12. Brazilia; 13. Chile; 14. Columbia; 15. Ecuador; 16. Panama; 17. Uruguay; 18. Cuba; 19. Mexic; 20. Cambodgia; 21. China, inclusiv Hong Kong și Macao; 22. India; 23. Iordania; 24. Iran; 25. Qatar; 26. Taiwan; 27. Sri Lanka; 28. Vietnam; 29. Australia; 30. Noua Zeelandă; 31. Filipine; 32. Papua Noua Guinee; 33. Insulele Solomon; 34. Vanuatu; 35. Fiji; 36. Tonga).

Până a călători în străinătate, eu am străbătut o mare parte din România, de la mănăstirile pictate din nordul Moldovei, la Clisura Dunării, de la bisericile de lemn din Maramureș, la Monumentul triumfal roman, de la Adamclisi, de la Delta Dunării, la Băile Felix, am făcut la pas o mare parte din munți, printre care menționez următorii: 1.

Bucegi; 2. Ceahlău; 3. Cernei; 4. Cindrel; 5. Clăbucet; 6. Făgăraș; 7. Găina; 8. Iezer – Păpușa; 9. Nemira; 10. Parâng; 11. Piatra Craiului, 12. Poiana Ruscă; 13. Postăvaru; 14. Rarău; 15. Retezat; 16. Rodnei; 17. Semenic; 18. Siriu; 19. Țarcu; 20. Vlădeasa.

De asemenea, nu m-a lăsat indiferent posibilitate de a mări numărul țărilor pe care le-am vizitat cu încă trei. Această pasiune a condus ca pe 30 aprilie 2020, când am împlinit 74 de ani, numărul țărilor prin care am călătorit să depășească 75, din care 46 în afara Europei: 1. Algeria; 2. Coasta de Fildeș, 3. Egipt; 4. Gabon; 5. Ghana; 6. Kenya; 7. Madagascar; 8. Maldive; 9. Mali; 10. Maroc; 11. Mauritius; 12. Seychelles, 13. São Tome și Principe; 14. Senegal; 15. Tunisia; 16. Argentina; 17. Brazilia; 18. Chile; 19. Columbia; 20. Ecuador; 21. Panama; 22. Peru; 23. Uruguay; 24. Cuba; 25. Canada; 26. Mexic; 27. Statele Unite ale Americii; 28. Cambodgia; 29. China, inclusiv Hong Kong și Macao; 30. Emiratele Arabe Unite; 31. India; 32. Iordania; 33. Iran; 34. Israel; 35. Qatar; 36. Taiwan; 37. Sri Lanka; 38. Vietnam; 39. Australia; 40. Noua Zeelandă; 41. Filipine; 42. Papua Noua Guinee; 43. Insulele Solomon; 44. Vanuatu; 45. Fiji; 46. Tonga.

Un al doilea motiv a fost pasiunea mea, de fapt, dependența mea față de scris, căpătată în perioada cât am activat ca profesor la fostul Institut de Învățământ Superior, din Bacău, devenit Universitatea "Vasile Alecsandri". Atunci am avut obligația față de studenții mei, de a redacta note de curs, îndrumare de laborator, îndrumare de proiectare, aplicații de seminar, caiete de practică

pedagogică, precum și monografii. Ulterior am avut o colaborare cu "Ziarul de Bacău", mentorul meu în publicistică fiind reputatul ziarist Mihai Buznea. Prima mea carte de călătorie, "Mâncătoarele de ruj de buze din Casablanca" am scris-o ca urmare a detașării mele timp de trei și cinci ani, la institute de învățământ superior din Algeria, respectiv, din Maroc, mentorul meu în beletristică pentru o bună bucată de timp fiind poetul, prozatorul și criticul literar Calistrat Costin, în ordine cronologică, al doilea președinte al Filialei din Bacău, a Uniunii Scriitorilor din România.

Prezenta carte de călătorie a confirmat încă o dată poziția mea de **primul scriitor-călător în șapte continente, din literatura română** și a dus numărul scrierilor mele din această categorie la 18, grupate în colecția "Călătorii în șapte continente". Repartizarea acestor cărți pe continente și oceane este următoarea: a. Africa: 1. "Mâncătoarele de ruj de buze din Casablanca" (2005); 2. "Călătorie în... pandemie, prin Africa * Libreville, Accra, Abidjan, Dakar, Bamako" (2020); b. America de Nord: 3. "America panglicilor cenușii, un vis... românesc" (2017); 4. "La umbra unui sombrero, prin Mexic" (2020); c. America de Sud: 5. "Condori, lame și... cornutele bisericii și politicii din Peru" (2018); 6. "Popasuri andine * Chile, Ecuador, Columbia" (2020); 7. "Sub Crucea Sudului, prin Argentina, Brazilia, Uruguay" (2020); d. Antarctica: 8. "Calotă de gheață, pinguini și... temperaturi estivale în Antarctica" (2019); e. Asia: 9. "Cambodgia supraviețuitorilor din comunismul maximalist al khmerilor roșii" (2016); 10. "Străluciri diamantine în Israel" (2008); 11. "Iran,

de la autocrația monarhilor la teocrația ayatolahilor" (2018); 12. "Vietnam, mumia comunistă reîncarnată în dragon capitalist" (2015); f. Australia: 13. "Trasee de bumerang prin Australia" (2018); g. Europa: 14. "Grecia năbădăiosului înamorat, Zeus" (2009); 15. "Peste Prut și mai departe... " (2007); h. Oceanul Atlantic: 16. "Bătrânul și Cuba" (2014); i. Oceanul Indian: 17. "Prin exotismul Oceanului Indian * Madagascar, Maldive, Mauritius, Réunion, Seychelles, Sri Lanka" (2019); j. Oceanul Pacific: 18. "Survolul Pământului, cu escale în exotismul Oceanului Pacific * Filipine, Papua Noua Guinee, Insulele Solomon, Vanuatu, Fiji, Tonga, Noua Zeelanda, Polinezia Franceză"(2020).

Al treilea motiv l-au constituit caracteristicile excepționale ale Americii de Sud, care în ciuda suprafeței de 17.840.000 de kilometri pătrați, a patra din lume, cuprinde, de exemplu, Cascadele Iguazú, înaintea Cascadei Niagara, din America de Nord, dar după Cascada Victoria, din Africa, care se află pe primul loc în lume.

Biodiversitatea endemică din acest continent a constituit un alt motiv important al călătoriei, fiind alcătuită, printre altele de anaconda, lama, piranha ori tapirul

În America de Sud pot fi vizitate numeroase locuri interesante, mărturii ale istoriei descoperirii Lumii Noi.

America de Sud mai prezintă o particularitate cu totul și cu totul remarcabilă, aceea că dintr-o populație de peste 425.000.000 de locuitori, doar aproape 1.000.000, cei din Guyana și Surinam, vorbesc o altă limbă oficială, diferită decât celelalte,

cu origine latină, și anume, spaniola, portugheza și franceza.

O atractivitate deosebită a Americii de Sud o reprezintă casele în care au trăit o serie lungă de scriitori, care au contribuit la o dezvoltare extraordinară a activității literare, din America de Sud, în special în anii '60 și '70, din secolul al XX-lea, denumită boomul latino-american.

Astfel, eu menționez pe argentinianul, care nu a fost laureat al Premiului Nobel pentru Literatură, dar și-a pus amprenta în literatura universală, și anume Jorge Francisco Isidoro Luis Borges Acevedo, cu pseudonimul literar Jorge Luis Borges, unul dintre fondatorii realismului magic.

Am reușit să vizitez a parte din casele din Buenos Aires, în care a locuit Jorge Luis Borges.

Despre Argentina și Brazilia am citit încă din anii '50 ai secolului al XX-lea în cărțile omonime, scrise de T. S. Beck.

Astfel, din cartea "Argentina", apărută în 1956, la București, sub egida Editurii Științifice, eu citez următoarele: 1. "Argentina este al doilea stat ca întindere de pe continentul sud-american"; 2. "Pampa este în partea centrală a Argentinei (...) Este compusă dintr-un șes înclinat spre Oceanul Atlantic, având în regiunile de coastă o înălțime de 15 – 20 de metri, iar în partea apuseană – chiar 200 de metri peste nivelul oceanului. Teritoriul este aproape în întregime neted, foarte rar străbătut de un râu (...) În Pampa trăiește marea majoritate din populația țării, peste 70 de procente, se produce 85 de procente din grâul și porumbul recoltat de agricultorii argentinieni, se concentrează 60 de procente din șeptel și 85 de procente din producția industrială"; 3.

"Patagonia este numele părții sudice a Argentinei (...) Acest podiș semiarid, tăiat de râulețe mici, care formează prăpăstii adânci, ce mărginesc secțiunile de platou numite «mesetas» (n.a. mese), este deosebit de potrivit pentru creșterea oilor, mai rezistente la clima aspră, decât vitele cornute mari"; 4. "Deși Argentina este un stat agrar, cea mai mare parte din populație trăiește la orașe"; 5. "Este semnificativ faptul că Argentina este prima țară din America de Sud, în care o țară de democrație populară a făcut mari construcții industriale cu utilajul și tehnicienii săi. În acest sens, una dintre cele mai relevante fapte este construirea uneia din cele mai mari rafinării de alcool din lume, cu ajutorul utilajului și tehnicienilor cehoslovaci".

De asemenea, din cartea "Brazilia", apărută în 1956, la București, sub egida Editurii Științifice, eu citez următoarele: 1. "Brazilia este cel mai mare stat din America de Sud (...) fiind de 36 de ori mai mare decât țara noastră (...) Brazilia se mărginește cu toate statele sud-americane, cu excepția Ecuadorului și Republicii Chile"; 2. "Imensa întindere a acestei țări, atât de bogate în resurse naturale, contrastează frapant cu înapoierea sa economică și culturală"; 3. "Podișul central brazilian este cea mai înapoiată, cea mai sălbatică și cea mai neexplorată regiune a acestei țări (...) În Matto Grosso, majoritatea populației este formată din câteva triburi de băștinași, dintre care unii trăiesc în completă izolare cu restul lumii"; 4. "Amazonul este fluviul cel mai bogat în apă, din lumea întreagă (...) Bazinul Amazonului se întinde pe o suprafață de aproximativ 6.120.000 de kilometri pătrați, față de 817.000 de kilometri pătrați, cât

cuprinde bazinul Dunării"; 5. "Guvernul central se află la Rio de Janeiro – capitala țării, unde își are sediul și președintele și vicepreședintele"; 6. "Transporturile din această țară sunt dintre cele mai prost organizate din întreaga lume (...) Lipsa mijloacelor de transport adecvate a avut ca urmare faptul că tone de orez, fasole și cereale au putrezit în statele Paraná, Matto Grosso și Goyaz, în timp ce în țară bântuia foametea"; 7. "Liniile ferate braziliene au în prezent cinci ecartamente diferite (...) Minereul de mangan adus din Matto Grosso la uzinele siderurgice din Volta Redonda trebuie să fie transbordat de nu mai puțin de șapte ori"; 8. "Nu este întâmplător, că ceea ce se numește «comerțul Est-Vest» găsește tot mai mulți partizani nu numai în rândul maselor largi de oameni ai muncii, ci și în cercurile de afaceri și parlamentare ale Braziliei. Așa de pildă, în 1954, Polonia a fost principalul furnizor de ciment al Braziliei".

Despre Uruguay am citit ceva mai târziu, încă din anii '60 ai secolului al XX-lea în cartea "Uruguay", scrisă de I.N. Bucur, apărută în 1967, la București, sub egida Editurii Științifice. Din această lucrare, eu citez următoarele: 1. "Cea mai mică țară din America de Sud (...) împreună cu celelalte state suverane din continentul latino-american au un început și o istorie mai mult sau mai puțin comună"; 2. "Totuși, Uruguay a ajuns o «republică albă» (...) populația veche indiană, care mai supraviețuise opresiunii conchistadorilor a fost supusă unei exterminări totale"; 3. "Montevideo, capitala Uruguayului ajunsese cândva principalul centru financiar al Americii Latine, tinzând să devină unul din locurile de refugiu ale capitalurilor din lumea

întreagă. Presa marii burghezii naționale și străine califica Uruguayul drept «Elveția Americii Latine»; 4. "Aniversarea centenară a nașterii lui Gheorghe Coșbuc în septembrie 1966 a prilejuit și în Uruguay frumoase manifestări de prețuire (...) la care (...) Daniel Vidort, președintele Uniunii Scriitorilor din Uruguay (...) a făcut următoarea apreciere: «Opera lui Coșbuc reflectă în cel mai înalt grad trăsăturile caracteristice și bogăția sufletească a poporului român și reprezintă o contribuție originală la dezvoltarea liricii universale»".

Cu mult interes am citit și cartea "Masacrarea indienilor", scrisă de Lucien Bodard, în traducerea din franceză în română, realizată de Alice Toader și Emeric Deutsch, apărută în 1976, la București, sub egida Editurii Politice. Din această lucrare, eu citez câteva pasaje, referitoare la Brasilia, noua capitală a Braziliei: 1. "Brasilia. Știu că aici nu sunt indieni. Dar capitala federală a fost prevăzută cu un satelit indian: la 500 de kilometri spre vest, pe insula Bananal, de pe râul Araguaia, unde le sunt arătați vizitatorilor indieni (...) A fost ridicat la comandă un sat de piei roșii, pregătiți pentru a fi expuși (...) Toate prețurile sunt inaccesibile. Dar sălbaticii sunt «la îndemână». Ei cer cu naivitate sume enorme pentru orice fleac. Există un tarif, dar nu este respectat. «Vrei o ceremonie magică? Vrei o nuntă? Vrei o fotografie cu noi, îmbrăcați ori goi?» (...) Dar totul este de calitate inferioară (...) chiar și tatuajele, care nu sunt făcute cu fierul roșu, ci vopsite (...) Brasilia. Zbor spre frumos. Căci orașul este ca un avion gigantic, pe punctul de a-și lua zborul spre un viitor minunat, spre paradis (...) Pe înaltul platou roșiatic și golaș, acolo unde nu decât

bolovani și mlaștini, vedem un fuzelaj fantastic, lung de doi kilometri, de care sunt agățate niște ampenaje imense (...) Futurism în toate (...) Arhitectura supraumană a lui Niemeyer (...) Câtă complicație în simplitate (...) Nu știi unde te afli. Ca pe o altă planetă (...) nu sunt case una după alta, nu sunt magazine, nu sunt dughene, nimic care să semene cu o vitrină. Nu există trotuare, nici măcar străzi. Nu sunt mulțimi, zarvă, nu sunt oameni inactivi, nu sunt oameni care să stea de vorbă, nu sunt oameni care se plimbă pe jos (...) Oamenii obișnuiți ai fost împinși în zumzăitoare «orașe-satelit» (...) situate la o distanță de 30 de kilometri de Brasilia.(...) Brasilia trebuia să facă fericiți pe toți brazilienii, inclusiv pe indieni. Dar s-a întâmplat ca tocmai birourile Serviciului pentru Protecția Indieneilor să ardă până la temelii. Un incendiu care a distrus toate dosarele și toate arhivele. Ca și cum anumiți oameni au avut interesul să le nimicească pentru totdeauna".

Nu ca un ultim motiv, vizitarea unor locuri din Argentina, Brazilia, Uruguay, pe cheltuială proprie a prezentat pentru mine, ca scriitor, posibilitatea trăirii unor inedite experiențe de călătorie, care transpuse pe hârtie au un mare potențial de atractivitate pentru cititori, altfel spus, nu m-am întors din acest periplu, însumând peste o jumătate din lungimea ecuatorului, cu... mâinile goale, ci doar cu... buzunarele golite.

**În aeroportul din București,
povestea lui Juan Domingo Perón,
născut pe 6 octombrie 1895, la Lobos,
decedat pe 1 iulie 1974, la Olivos,
căsătorit de trei ori, văduv cu primele două soții,
cu Aurelia Gabriela Tizón de Perón,
în perioada 5 ianuarie 1929 - 10 septembrie 1938,
cu Maria Eva Duarte de Perón,
în perioada 22 octombrie 1945 - 26 iulie 1952,
cu María Estela Martínez Cartas de Perón,
în perioada 15 noiembrie 1951 - 1 iulie 1974,
președinte al Argentinei de două ori,
în perioadele 4 iunie 1946 - 21 septembrie 1955
și 12 octombrie 1973 - 1 iulie 1974,
vizita în Argentina, din 5 - 8 martie 1974,
a cuplului dictatorial
Nicolae și Elena Ceaușescu,
Argentina, țară invitată de onoare
la Salonul de Carte din Paris,
din perioada 21 - 24 martie 2014,
relatare în revista "Plumb",
Brazilia, țară invitată de onoare
la Salonul de Carte din Paris,
din perioada 21 - 24 martie 2015,
relatare în revista "Plumb"**

Aeroportul internațional "Henri Coandă" îmi este cunoscut încă de pe data de 2 august 1981. Atunci se numea "Otopeni", denumire primită pe 13 aprilie 1970, când fostul aeroport militar a fost